

[Harald Nielsen.]

fejfe til Side med en almindelig Bemærkning om, at det er umuligt at gøre alle Folk tilpas og derfor kan Kritikken ikke tages særlig højtideligt. Jeg mener nu, det er for let en Maade at komme om ved Kritikken paa. Jeg mener ikke, at man kan tage den paa den Maade, og jeg finder det i hvert Tilfælde uheldigt, at det er meget vanskeligt for almindelige dødelige at finde ud af, hvor man skal placere Ansvar for de Udsendelser og de Ting i Radiofonien, som man har Kritik af fremføre over for; men jeg haaber, at den højtærede Undervisningsminister kan give mig en Underretning derom, naar han nu faar Ordet i dette høje Ting.

Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler til Belysning af det, jeg tænker paa. Vi er f. Eks. mange Mennesker her i Landet, der synes, det varede urimeligt længe, inden den danske Radiofoni begyndte at interessere sig for det sydslesvigske Spørgsmaal, og da man endelig fik Udsendelser om dette Emne, havde Udsendelserne efter vor Opfattelse Slagside og gav fortrinsvis Ordet til de saakaldte passivistiske Kredse, som man jo stiller op i Modsætning til de aktivistiske. Selv om jeg ikke mener, at disse to Ord ret godt dækker den Meningsforskel, der her gør sig gældende, nævner jeg det dog paa denne Maade for Kortheds Skyld. Det, jeg gerne vilde vide, er, hvem der har Ansvar for den Tendens, der her er lagt for Dagen.

Et andet Eksempel, der peger i samme Retning, skal jeg nævne. For nogen Tid siden ønskede Fru Anna Kjems, gift med Lærer Niels Kjems, Harreslev i Sydslesvig, at holde et Foredrag om det danske Skolearbejdes Udvikling i Sydslesvig siden Genforeningen op til i Dag. Fru Anna Kjems er tysk Statsborger, idet hun og hendes Mand ved Genforeningen flyttede til Sydslesvig for at vie deres Tid til Arbejdet for Danskheden dernede. Hun kender Forholdene og deres Udvikling paa det skolemæssige Omraade i Sydslesvig bedre end de fleste andre, og hendes Foredrag var, efter hvad der er oplyst over for mig, af rent oplysende og orienterende Art. Hun indsendte Foredraget til Kvindernes Radioudvalg, der lod det gaa videre, idet de mente, det egnede sig overmaade godt til at gaa ind i Rækken af de Sydslesvigudsendelser, Radiofonien har i Gang; men da det kom hertil, blev der givet Afslag.

Et saadant Afslag maa synes saa meget mere mærkeligt, naar man erindrer sig, at Statsradiofonien omtrent paa samme Tid

uopfordret og, saa vidt man forstaaer, paa eget Initiativ har givet Ordet til en anden tysk Statsborger, nemlig det tyske Socialdemokratis Leder, Dr. Schumacher. Man kan derfor ikke frigøre sig for den Opfattelse, at der i hele dette Forhold kommer ligesom en bestemt Tendens til Orde fra Radiofoniens Side. Men jeg vil gerne have at vide, hvem det er, der har Ansvar for det, der her foregaar. For Dr. Schumachers Vedkommende finder jeg det ogsaa meget mærkeligt, at man, naar Statsradiofonien endelig lod ham komme til Orde, samtidig betydede ham, at han ikke maatte udtale sig om det sydslesvigske Spørgsmaal — saaledes har jeg i hvert Tilfælde forstaaet det —, og det var dog det Spørgsmaal, de danske Lyttere først og fremmest var interesserede i at faa hans Mening at høre om. I Stedet fik vi en Tale at høre af en Tysker, der — som det tog sig ud for mig — syntes intet at have lært og intet at have glemt, og som kritiserede navnlig de allierede Magter. Men det Spørgsmaal, der er mest brændende for mangfoldige Danske, det sydslesvigske — hvorom han jo ved en tidligere Lejlighed har udtalt, at han kunde tænke sig ikke at afvise Tanken om en Afstemning ad Aare —, det kom han ikke til at udtale sig om.

Nu har jeg nok set, at Radoraadets Formand, dette Tings høje Formand, det ærede Medlem Hr. Bomholt, har udtalt, at det kommer ingen ved, hvem der tager Initiativet til at faa saadanne Udsendelser i Stand og faa saadanne Folk til Mikrofonen, og antagelig heller ikke, hvem der har bestemt, hvad den paagældende maa tale om og ikke tale om. Men jeg synes ikke, det er et Standpunkt, man kan stille sig paa, naar man er Formand i et folkevalgt Raad, og saadan plejer man jo at fremstille Radioraadet.

Jeg vilde derfor gerne, om den højtærede Undervisningsminister kunde give nøjere Oplysning om, hvorledes dette Initiativ er blevet taget, og hvorfor Dr. Schumacher ikke maatte komme til at udtale sig om det sydslesvigske Spørgsmaal, naar man nu endelig ønskede ham til Mikrofonen.

Der kunde nævnes andre Ting, og her kan jeg nævne det Forhold, at Radioen forleden besluttede, at der nu ikke skulde være nogen Transmission fra Rigsdagens Finanslovdebat. Der er sikkert mange Lyttere her i Landet, der er interesserede i at faa at vide, med hvilken Begrundelse disse Transmissioner ikke længere skal foregaa. Der maa jo være truffet Beslutning derom i Radioraadet eller Programudvalget, eller hvad ved jeg, og det vilde være interessant